

ikke mere skulde anvende den. Det synes mig, at det er en ganske urimelig Ting, at disse to enkelte Kommuner skal kunne stille deres Befolkninger væsentlig anderledes, end alle Landets Købstadkommuner i øvrigt stiller deres. Jeg ved ikke, om man vil finde, at dette er for stort et Indgreb i det kommunale Selvstyre, som man fornuftigvis nødvendig skal angribe; men der synes dog paa den anden Side at være god Grund til at have en vis Ensartethed i Beskatningen, naar Befolkningen lever under tilsvarende Forhold. Det maa heller ikke glemmes, at hvis vi tager Købstadkommunerne i en Gruppe for sig og Landkommunerne i en Gruppe for sig, er, som det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen ret udførligt var inde paa, Forholdet det, at Købstadkommunerne i meget ringe Grad benytter sig af Ejendoms-skatter, og som Følge deraf maa de have en meget høj Skatteprocent, medens paa den anden Side Landet i meget høj Grad benytter sig af Ejendomsskatterne og som Følge deraf kan have en meget lav Skatteprocent. Nu er det klart, at Kildeartsbeskatningen ikke virker nær saa haardt, naar der er Tale om en lav Skatteprocent, som naar der er Tale om en høj Skatteprocent; og da Skatten i Byerne gennemgaaende er meget høj, medens den paa Landet i Forhold til Byerne er meget lav, saa forekommer det mig ret naturligt, om man vilde sammenstille hele Landet i to Grupper paa Grundlag af det, som har vist sig at være det almindelige Ønske henholdsvis indenfor Landbefolkningen og Købstadbefolkningen.

I øvrigt vil jeg gerne angaaende en speciel Art af Kildebeskatning sige et Ord, nemlig med Hensyn til de pensionsberettigede Indkomster. At der ogsaa angaaende denne specielle Form for Indkomst kan være noget, der taler for at anvende Kildeartsbeskatning, vil jeg ikke benægte, idet den paagældende, som har en Pensionsret, derigennem har en Fordel. Nu vil jeg dog gerne have dette Forhold sammenholdt med den Bestemmelse, som findes i § 6 c. i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten, hvor der staar, at det skal væretilladt at fradrage 400 Kr., som anvendes til Livsforsikring eller Pension. Jeg vil antage, det er Hensigten, at disse 400 Kr. ogsaa skal kunne fradrages, hvor det gælder den kommunale Beskatning. Er denne Opfattelse rigtig, hvad jeg har Grund til at antage, saa kan jeg ikke se rettere, end at man herved har givet Folk, der pensionerer sig selv, en Fradragsbestemmelse og derved, saa vidt jeg kan skønne, sammenstillet dem med de pensionsberettigede. Og saa forekommer

det mig, at det bliver lidt urimeligt at give den ene Tillæg, men den anden Fradrag. Jeg skulde dog næsten synes, at de 400 Kr. vel nok kan siges at være et Beløb, som i al Almindelighed dækker en Pension; der fremkommer saaledes her et Forhold, som er urimeligt overfor de pensionsberettigede. Jeg vil haabe, at vi i Udvalget kan tale en Smule om dette Punkt.

Medens jeg altsaa ikke tør paastaa, at der ikke kan være noget berettiget i Kildeartsbeskatningen, og da det er en Kendsgerning, at denne bruges meget ude paa Landet, vistnok i alle Landkommuner — og dette altsaa med nogen Ret —, kan jeg derimod ikke tiltræde Tanken om, at man skulde gaa over til at tage en kommunal Formueskat — ikke fordi jeg paa nogen Maade tror, at Kommunerne ikke meget vel vil kunne bruge de Penge, som de derigennem vil kunne faa ind, men ud fra det Synspunkt, at den Formueskat, der ydes til Staten, er meget høj og vistnok maa siges at være kommet saa højt op, som en Formueskat overhovedet kan taale at komme. Af de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen fremsatte, fremgaar, at det ærede Medlem har den Opfattelse, at Indkomstskatten til Stat og Kommune i mange Kommuner er kommet rigeligt højt op. Jeg haaber, det ærede Medlem vil give mig Ret i, at man, ogsaa hvad Formueskatten angaar, er kommet saa højt op, som man paa nogen Maade kan. Om Staten har Raad til at afgive en Del af sin Indtægt af Formueskatten til Hjælp til Kommunerne, det er en Sag for sig. Vil man det, saa kan vi jo tale om Tingene; men jeg skulde dog ikke antage, at der er Raad til det fra Statens Side.

Noget lignende kan jeg sige angaaende et Spørgsmaal, som det ærede Medlem var inde paa, nemlig angaaende Selskabsbeskatningen. Jeg vil erkende, at det ærede Medlem der sikkert har Ret i meget af, hvad han udtalte, idet Kommunerne igennem store Selskaber i mange Tilfælde har Udgifter til Skolevæsen, Alderdomsforsørgelse, som senere vil blive Aldersrente, og mange andre store Udgifter og paa den anden Side som Følge af de Procentsatser, der maa tages, kun har en stærkt begrænset Ret til Beskatning af disse Selskaber. Jeg forstaar nu det ærede Medlem saaledes, at han ønskede at overføre en Del af den Skat, som Staten nu vil have af Selskaberne, til Kommunerne, og jeg synes, der kunde være ikke saa lidt, der kunde tale herfor. Det kunde ogsaa tænkes, at det ærede Medlem mente, at man foruden den Skat, som betales til